

INAUGURACIÓ OFICIAL
DEL CENTENARI DE
Victoria
de los Ángeles

UNIVERSITAT DE BARCELONA
DIMECRES, 1 DE NOVEMBRE DE 2023

I simply adore her!

“What artist in the world doesn’t recognize with respect and affection, the name of Victoria de los Ángeles?”

Hearing her sing changed my life in so many ways. For me, she is the consummate artist and human being and it shines out from her in her voice, in her beautiful face and her extraordinary artistry.

At the core of everything about her is her heart and that’s what inspired me as an artist. I am so grateful to have met her many years ago and wear with such pride some earrings that her lovely family gave to me a number of years ago.

I simply adore her!”

Simplement l’adoro!

“Quin artista del món no reconeix amb respecte i afecte el nom de Victoria de los Ángeles?”

Sentir-la cantar em va canviar la vida de moltes maneres. Per a mi, ella és la màxima expressió de l’artista i l’ésser humà i això brilla en la seva veu, en el seu bell rostre i en el seu extraordinari art.

Al centre de tot el que està relacionat amb ella hi ha el seu cor i això és el que em va inspirar com a artista. Estic molt agraïda d’haver-la conegut fa molts anys i portar amb tant d’orgull unes arracades que la seva encantadora família em va regalar fa uns anys.

Simplement l’adoro!”

Frederica von Stade

Mezzosoprano i presidenta del Patronat Artístic Honorífic de la Fundació Victoria de los Ángeles

Victoria amb el seu pare,
Bernardo, davant de casa seva a
la Universitat.

Salutació

El dia 1 de novembre de 1923 va arribar al món una de les personalitats més singulars i reconegudes de la lírica del segle XX: Victoria de los Ángeles. El seu naixement no podia estar més arrelat a la nostra Universitat, doncs la seva família vivia en un dels habitatges destinats als treballadors que hi havia a l'actual terrassa del Pati de Matemàtiques de l'Edifici Històric, on el seu pare Bernardo López exercia com a bidell.

Mentre la seva extraordinària carrera internacional omplí els teatres de tot el món, Victoria de los Ángeles sempre romangué afectuosament lligada a l'edifici de la Plaça de la Universitat, on transcorregueren alguns dels anys més feliços de la seva joventut.

Victoria de los Ángeles fou reconeguda com a Doctora Honoris Causa l'any 1987 enmig d'una emotiva cerimònia al Paraninfo, on oferí un inoblidable concert; en aquell acte el mestre Oriol Martorell recità el magnífic discurs de la solemne sessió d'investidura. La Universitat, casa seva, la reconeixia com un dels màxims talents del bell cant i obria les seves portes a la primera dona en obtenir aquesta distinció.

Avui, el seu exemple d'humilitat i de treball infatigable encarna com pocs altres els valors humans de la pròpia Universitat de Barcelona, **un veritable exemple per a les generacions presents i futures**, que volem honrar i rememorar en la commemoració d'aquest centenari del seu naixement.

Joan Guàrdia Olmos

Rector de la Universitat de Barcelona

Discurs d'Oriol Martorell
amb motiu de l'Honoris Causa
(1987)

Victoria, a la Universitat,
amb la copa del primer
concurs que va guanyar, a
Ràdio Barcelona (1940).

Embajadora del país

Inauguramos el *Año Victoria de los Ángeles*, con motivo del cien aniversario del nacimiento, el 1 de noviembre de 1923, de una gran mujer que representa en sí el legado musical español en particular y de la cultura en general. Soprano con unas magníficas cualidades vocales, Victoria de los Ángeles consiguió el aplauso unánime tanto del público como de la crítica nacional e internacional.

Comenzó a tocar el piano de forma autodidacta, en la Universitat de Barcelona, donde nació y vivía con sus padres. Allí trascurrió su infancia y juventud, hasta convertirse en la primera mujer en recibir el Doctorado Honoris Causa por dicha Universidad.

Fue la primera soprano española en ganar el Concurso Internacional de Canto de Ginebra, en 1947, y la única soprano española que ha cantado en el Festival de Bayreuth, donde Wieland Wagner la escogió para interpretar, en los festivales de 1961 y 1962, el papel del Elisabeth en *Tannhäuser*.

Victoria ha formado parte de una generación irreplicable, de una auténtica edad de oro de las voces líricas españolas, entre las que destacó. Fue una mujer pionera. Poseía una musicalidad y dicción perfectas. Además, fue admirada y reconocida por ser un ser humano absolutamente excepcional, que irradiaba humildad y generosidad.

Victoria de los Ángeles fue embajadora de nuestro país por los escenarios de todo el mundo. Nos dejó además un profundo e insustituible legado artístico, gracias a su incansable labor de difusión de la música tradicional catalana y del resto de España y de nuestros compositores, unida a un generoso magisterio con las futuras generaciones de cantantes.

Hoy, debemos agradecer a la Fundación que lleva su nombre que **su voz y su presencia permanecen vivas entre nosotros**.

Miquel Iceta i Llorens

Ministre de cultura i esports del Govern d'Espanya

Victoria als anys seixanta.

Victòria universal

“L’art de Victòria dels Àngels pertany a la més alta jerarquia de la interpretació musical. Em sento orgullós de ser català com ella.”

Amb aquestes paraules de Pau Casals poc caldria afegir sobre la importància de la figura de Victòria dels Àngels. Néixer dona l’any 1923 en el si d’una família humil no ho feia fàcil per arribar a ser una catalana universal, i Victòria dels Àngels es troba en el podi de les grans veus de la lírica internacional.

La declaració de l’Any Victòria dels Àngels per part del Govern de la Generalitat de Catalunya és un reconeixement a la seva figura, la seva trajectòria i el seu llegat. A ella hem d’agrair-li, per exemple, que portés als escenaris d’arreu del món obres musicals de compositors catalans.

Però aquesta commemoració pretén també donar a conèixer entre el públic i, molt especialment, entre el talent musical més jove el llegat de la soprano. Us convido, doncs, a gaudir del concert i a fer avui ben present aquesta gran figura universal.

Natàlia Garriga Ibáñez

Consellera de cultura de la Generalitat de Catalunya

Pasqual Maragall, alcalde de Barcelona, felicita a Victoria després de ser investida Doctora Honoris Causa per la Universitat de Barcelona, el 23 de desembre de 1987.

Un llegat d'admiració i orgull

Barcelona és una ciutat acostumada a fer bandera del seu orgull, i Victoria de los Ángeles n'és un clar exponent. Va portar el nom de Barcelona arreu del planeta, aclamada als millors teatres d'òpera del món, veu estimada del Gran Teatre del Liceu i també del Metropolitan Opera House de Nova York. Orgullosa de ser filla d'un bidell de la Universitat de Barcelona.

Barcelona respira Victoria de los Ángeles. Les partitures es conserven a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC); la correspondència a l'Arxiu Nacional de Catalunya; les pel·lícules domèstiques a la Filmoteca de Catalunya, i el vestuari al Museu de les Arts Escèniques de l'Institut de Teatre.

La Fundació és el seu llegat, preserva i difon la seva obra, impulsa el millor dels festivals de música Lied, el LIFE Victoria, on artistes i joves intèrprets tenen l'oportunitat de cantar amb figures reconegudes, acompanyada d'una proposta acadèmica.

Aquest centenari és una nova oportunitat per admirar a la cantant i a la seva obra, però sobretot per agrair a la Fundació la seva fermesa en donar-la a conèixer. El centenari és una mostra més que la Victòria segueix present. Un acte on l'Ajuntament de Barcelona hi forma part i amb un compromís ferm de futur, de cedir la Casa Hurtado, una torre modernista situada a l'Avinguda de Pedralbes 46-48 on la Fundació hi instal·larà el Centre de difusió musical Victoria de los Ángeles, un espai on poder encabir la seva activitat formativa i acadèmica, a més d'un espai obert a la ciutadania.

Aquest esdeveniment és el punt de sortida per analitzar una realitat que creix i que en els propers anys serà determinant per definir el paper que Barcelona tindrà a escala nacional i internacional dins del món de la lírica.

Xavier Marcé i Carol

Regidor de Cultura i Indústries Creatives
Ajuntament de Barcelona

Victoria de los Ángeles es investida Doctora Honoris Causa per Oriol Martorell al Paranimf de la Universitat de Barcelona, el 23 de desembre de 1987.

Una commemoració necessària

L'any 1923 naixia una de les veus més importants de la història musical catalana, la Victòria dels Àngels. La seva vàlua com a cantant lírica va tenir un ressò internacional fruit de la seva tècnica depurada, de les seves capacitats vocals però, sobretot, per la seva enorme sensibilitat musical. Possiblement aquesta darrera característica és un mirall de la seva personalitat i caràcter. Victòria dels Àngels mai va voler deixar de ser una dona senzilla, filla d'un bidell de la Universitat de Barcelona, i enormement arrelada a la seva terra. Va fugir de qualsevol excés de personalisme, i va fer de la seva manera d'entendre l'art, una manera de viure i projectar-se. Sense excessos, sense una dèria per la imatge sinó pel treball sensible i ben fet. Potser avui diríem que va ser sempre una dona autèntica, i aquest compromís amb l'autenticitat es reflectia en la seva manera, senzilla i excel·lent, de cantar.

És un encert que la Fundació que du el seu nom hagi organitzat una commemoració que cerca el reconeixement a la figura de la cantant i al seu llegat artístic, però alhora que posa en valor una manera de ser i de fer que hauria de ser exemple pels nous talents musicals i del cant. En un món cultural sobrecarregat de soroll i vedetisme, reivindicar a la Victòria dels Àngels és un gest de reconeixement però també de compromís.

En el passat i en el món contemporani, l'art de veritat, el que reconeixem en el cant de la Victòria dels Àngels, és aquell que busca l'excel·lència sense descans, però alhora viu compromès amb la societat que l'envolta sense escarafalls. El somriure senzill de la dona que celebrem és tota una declaració d'intencions, un gest necessari que senyala el camí de l'excel·lència de veritat. Per això la Diputació de Barcelona ha volgut participar del centenari, perquè reconeix un passat, però incorpora el millor missatge de futur.

Gràcies a tots els que ho heu fet possible.

Jordi Martí i Grau

President delegat de l'Àrea de Cultura
Diputació de Barcelona

Victoria, de petita, a la dècada dels anys vint, davant del pis de la seva família a la Universitat.

La casa de Victoria

Victoria de los Ángeles sempre va expressar el seu amor per la Universitat de Barcelona. Segons ella aquí va passar els anys més feliços de la seva vida malgrat l'època que li va tocar viure, amb una guerra i una postguerra que van marcar tots els ciutadans d'aquest país i amb més ferotgia als d'origen humil, com era el seu cas. Parlava dels jardins, dels gats amb els quals jugava, de la música que sempre envoltava les reunions familiars i de l'admiració cap als estudiants i professors que per a ella pertanyien a un altre món, a un nivell cultural que de petita pensava que mai assoliria. Aquesta llar seva va impregnar en ella les ànsies d'aprendre i d'enriquir-se culturalment.

Va ser el seu pare, Bernardo López, el famós bidell de la Universitat, el que amb la seva gran creativitat va despertar aquestes inquietuds en la seva filla Victoria. Una filla que cantava tan bé com la seva mare i en la qual va trobar una aliada per a la seva fantasia. Segurament Bernardo va ser un home molt intel·ligent, algú que malgrat tenir coneixements acadèmics limitats, va intuir la importància de formar-se i culturitzar-se i la felicitat que això aportaria a la seva filla, en la qual va veure un gran potencial per complir els seus somnis. Les inquietuds i intel·ligència del seu pare al costat de la veu heretada de la seva mare van fer que la petita Victoria sabés convertir-se no només en una gran artista sinó en un gran ésser humà.

Podem parlar durant hores de la seva tècnica vocal, de les seves gravacions de referència i dels seus èxits, així com una llarga llista de premis, en què la cirereta la va posar el Doctorat Honoris Causa que va rebre en aquesta casa, a la Universitat de Barcelona, la seva llar. Va ser sens dubte el premi més valorat per ella, perquè retreia homenatge als seus orígens i era el reconeixement més important que podia tenir de cara als seus pares. Tots els premis i aquesta carrera de vertigen amb què va donar la volta al món durant 50 anys no serien res més que això, una carrera vertiginosa, si no fos per l'afegit de la seva essència, de la seva forma d'entendre la música i la vida. Només es pot cantar d'aquesta manera quan darrere d'aquesta veu hi ha una gran veritat. Només pots transmetre aquesta màgia al públic, i avui dia a aquells que escoltem les seves gravacions, quan a més d'aquesta increïble intuïció i recerca de l'excel·lència li afegeixes la veritat i el coneixement profund del que importa a la vida.

Victoria mai va oblidar els seus orígens, sempre va estar orgullosa dels seus pares i del que sens dubte va ser una llar que la va marcar per sempre. S'entén la magnitud de la seva humanitat i la comprensió de la vida que Victoria tenia quan explicava com va rebre amb alegria la notícia que el seu fill Àlex era un noi amb Síndrome de Down. Per a ella això va ser un missatge que li enviava la vida per fer feliç a aquest ésser i entendre que va tenir la gran sort de donar-li vida a una persona tan pura i plena de bondat. També va passar per la prova més dura que hi pot haver per a una mare, perdre el seu fill Juan Enrique de forma inesperada i tot i que això mai es pot superar, amb serenitat, acompanyada de la música i de l'amor de tots els que l'envoltàvem, va aconseguir tornar a tenir ganes de compartir i d'ensenyar tot el que havia après en el seu camí.

Avui, 1 de novembre de 2023, el mateix dia i al mateix lloc on va néixer la nostra benvolguda Victoria fa cent anys, som aquí com a testimoni que la seva essència perdura. Per aquest motiu, des de la Fundació que porta el seu nom, seguirem insistint que el seu exemple mereix la pena i la seva empremta es manté en el camí que va marcar sense pretendre-ho. La celebració d'aquest centenari contribueix en definitiva a assolir el nostre repte com a Fundació: el de perpetuar en la memòria individual i col·lectiva el testimoni vital i humà, personal i artístic, d'una gran dona del segle XX: Victoria de los Ángeles López García.

Helena Mora Gutiérrez

presidenta de la Fundació Victoria de los Ángeles

Victoria, en transportada inspiració, durant un assaig a Londres als anys seixanta.

La V(victòria) del demà

A Victoria no la vaig conèixer, però sovint tinc la sensació, sobretot després d'aquests anys dedicats a la Fundació que porta el seu nom, que la conec més que molta gent que he conegut físicament al llarg de la meva vida. Sovint penso en la quantitat d'hores que vaig passar esperant trens a l'estació dels Ferrocarrils de Sant Cugat del Vallès, de camí a l'escola, i ella era allí a només uns metres, a casa seva... No la vaig conèixer, però el seu llegat m'acompanya sempre, com acompanya a altres generacions que han vingut després i com comprovem dia a dia a la Fundació.

Sovint escoltant les seves gravacions -que per sort va deixar- em trobo parlant amb ella. Aquella nota final del *Laudate Dominum* de Mozart, el duet de *Faust* quan diu "*Je t'appartien, je t'adore, pour toi je veux mourir...*", el final del segon acte d'*Otello* junt amb Mario del Monaco en una gravació en directe des del Met el 1955 o tan sols cantant una cançó tan aparentment simple com *El mariner* o *La dama d'Aragó* amb la dignitat d'un Lied i, en contra, cantant Schubert i Schumann com una mare canta una cançó al seu fill. Aleshores jo, com si fos precisament Àngela de l'òpera *Una voce in off* del seu estimat amic Xavier Montsalvatge, em trobo parlant a un altaveu: "Oh, Victoria!".

És una cosa que va més enllà de la música i, que malgrat s'ha dit en nombroses ocasions sobre ella, ens connecta amb una altra dimensió: la de l'espiritualitat, on sembla que tot allò físic ja no importa. És l'excel·lència de l'Art portada al seu màxim nivell que a través de la tècnica més acurada ens trasllada a l'expressió més humana i profunda de l'emoció.

Som molts els que coneixem a Victoria sense conèixer-la i que, tot i que, per edat no la vam poder veure, ens acompanya com a referent musical i artístic. Penso que aquesta és, sens dubte, la victòria de la Victoria: tots el joves, que a través de la Fundació que porta el seu nom, estan vinculats a aquest llegat de tots, que inspira i que garanteix, valgui la redundància, la (V) victòria del demà.

El centenari que avui inaugurem, plens d'il·lusió després d'anys de treball, ens brinda una oportunitat única per situar aquest personatge fascinant, artista excel·lent i dona del seu temps a l'abast de tota la ciutadania, per a que Victoria de los Ángeles sigui un referent de país, com a la gran dona, persona i artista que va ser i que, a través del seu llegat encara **és**.

Marc Busquets i Figuerola

Comissari de l'Any Victoria de los Ángeles i director artístic de la Fundació

Programa

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Ave verum

'Laudate dominum' de *Vesperae solennes de confessore KV 339*

Franz Schubert (1797 - 1828)

An Sylvia

An die Musik

Reynaldo Hahn (1874-1947)

À Chloris

L'énamourée

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809-1847)

Auf Flügeln des Gesanges Op. 84 Núm. 2

Antonín Dvořák (1841-1904)

Als die alte Mutter Op. 55 Núm. 4

Richard Strauss (1864-1949)

Morgen! Op. 27 Núm. 4

Edvard Grieg (1843-1901)

Ich liebe dich Op. 5 Núm. 3

Giacomo Puccini (1858-1924)

'Coro a bocca chiusa' de *Madama Butterfly*

Wolfgang Amadeus Mozart

'Porgi, amor' de *Le nozze di Figaro K492*

'Canzonetta sull'aria' de *Le nozze di Figaro K492*

Manuel García Morante (1937)

El rossinyol

La dama d'Aragó

Xavier Montsalvatge (1912-2002)

Punto de Habanera

Gioachino Rossini (1792-1868)

Duetto buffo di due gatti

Charles Gounod (1818-1893)

'Les grand seigneurs... Ah! Je ris' de *Faust*

Durada aproximada: 60 minuts

DIMECRES, 1 NOVEMBRE 2023 – 19H

PARANIMF DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Benvinguda del

Dr. Agustí Alcoberro

Vicerector de Patrimoni i Activitats Culturals de la Universitat de Barcelona

Parlaments de

Sra. Helena Mora

Presidenta de la Fundació Victoria de los Ángeles

Sr. Xavier Marcé

Regidor de Cultura i Indústries Creatives

Sr. Jordi Martí

President delegat de l'Àrea de Cultura

Sr. Joan Francesc Marco

Director general de l'Institut Nacional de las Artes Escénicas y de la Música (INAEM)

Sra. Natàlia Garriga

Consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Elena Copons *soprano*

Orquestra Simfònica
Victoria de los Ángeles

Cor de becats de la
Fundació Victoria de los Ángeles

Pedro Pardo *director*

i amb la participació de

Mercedes Gancedo *soprano*

Montserrat Seró *soprano*

Orquestra Simfònica Victoria de los Ángeles (OSVA)

L'Orquestra Simfònica Victoria de los Ángeles (OSVA) neix com a l'"orquestra de la veu" i es presentà el 2017 al Teatre Nacional de Catalunya (TNC) junt amb Ofèlia Sala interpretant els *Chants d'Auvergne* de Joseph Canteloube i l'estrena absoluta de l'obra *Essències* per Pedro Pardo. Aquella mateixa temporada l'Orquestra feu una gira pel territori amb el *Rèquiem* de Fauré i un concert commemoratiu dels 500 anys de la reforma luterana a l'església de la Bonanova. També oferí un concert Puccini al Festival Castell de Peralada junt amb la soprano Ainhoa Arteta. Des d'aleshores ha treballat amb artistes com Irene Mas Salom, Sofia Esparza, Mercedes Gancedo, Helena Ressurreição o Mireia Tarragó, totes becades de la Fundació Victoria de los Ángeles. Recentment ha participat en l'espectacle de dansa *Glòria* de Vivaldi organitzat pel PAR Dansa de la Factoria Cultural de Terrassa i que s'ha pogut veure a Terrassa, Lleida, Sant Cugat del Vallès, Manresa i Vic. El trio i ensemble de l'Orquestra han participat al LIFE Victoria, a més a més de a la Sala Foyer del Liceu i a La Llotja de Lleida. El seu director titular és Pedro Pardo. Participà per primer cop dins del LIFE Victoria amb un concert junt amb Irène Theorin, com a clausura de l'edició 2021 i hi tornà el 2022 amb un concert Mahler junt amb Mercedes Gancedo i Montserrat Seró.

Elena Copons soprano

Nascuda a Terrassa, estudia cant amb Maria Dolors Aldea i posteriorment es trasllada a Viena on realitza els estudis de Cant, i de Lied i Oratori al Conservatori, finalitzant les dues titulacions amb Matrícula d'Honor. Perfecciona la tècnica i amplia el repertori amb Carolyn Hague, Malcolm Martineau, Julius Drake, Dalton Baldwin, Birgid Steinberger, Olaf Bär, Emma Kirkby i Ana Luisa Chova. Com a intèrpret de Lied ha estat guardonada amb el segon premi del Concurs Internacional de Lied de Stuttgart 2007 i ha cantat a la Gläserner Saal del Musikverein, a la Radiokulturhaus, a l'Arnold Schoenberg Center i a la Bösendorfersaal de Viena, al Festspielhaus de St. Pölten i al festival Atzenbrugger Tänze a Àustria, a la Liederhalle de Stuttgart i als Ludwigsburger Schlossfestspiele a Alemanya, al Petit Palau i al Foyer del Gran Teatre del Liceu de Barcelona. En el camp de l'òpera, ha ac-

tuat al Gran Teatre del Liceu, a l'Stadttheater Klagenfurt, al Kammeroper Graz, al Semperdepot i al Konzerthaus de Viena, al Carinthischer Sommer i a l'Opernfestspiele de St. Margarethen d'Àustria i ha interpretat els rols de Marzelline (*Fidelio*), Frasquita (*Carmen*), Amore (*L'incoronazione di Poppea*), Donna Elvira (*Don Giovanni*), Servillia (*La Clemenza di Tito*), Pamina i Papagena (*Die Zauberflöte*) i Susanna (*Le nozze di Figaro*). Ha col·laborat amb l'Orquestra de Cadaqués, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Simfònica i Nacional de Catalunya, Orquestra de la Comunitat de Madrid, la Camerata Salzburg, I Solisti Veneti i l'Orquestra Simfònica de la Volksoper de Viena, entre d'altres. Debutà al LIFE Victoria en l'edició de 2017 junt amb Sholto Kynoch i tornà la passada primavera dins del cicle *Les muses de Schubert*.

Pedro Pardo director

Compositor, director d'orquestra i pianista, va néixer a Lleida on va començar els seus estudis musicals. Ha rebut nombrosos premis tant en el camp de la composició com en el de la direcció, destacant el Premi d'Honor de Direcció d'Orquestra del Conservatori Superior de Barcelona i els Premis de composició "Ateneu Popular de Ponent" i el de la Fundació Orfeó Manresà. Ha actuat a festivals com el Festival Castell de Peralada, el Festival Internacional de Santander o el LIFE Victoria dirigint intèrprets com Iréne Theorin, Joyce DiDonato o Ainhoa Arteta, entre d'altres. Ha estat el director i fundador de la Jove Orquestra de Cerdanyola i ha també el director musical, compositor i aranjanador de diversos espectacles al Palau de la Música Catalana com el recent estrenat *Meravellós Mahler*. Ha sigut el director de l'Orfeó Lleidatà al llarg de divuit anys, una tasca que l'ha dut a realitzar concerts arreu del territori i també li ha permès estrenar obres com el seu *Concert per a piano* i cor amb l'Orfeó Català al Palau. Actualment és el director titular de l'Orquestra Simfònica Victoria de los Ángeles (OSVA), amb la qual va debutar al Teatre Nacional de Catalunya amb èxit de crítiques i on va estrenar la seva obra *Essències* en homenatge a la Fundació que porta el nom de la soprano. Combina la seva vessant musical amb el seu propi programa de ràdio a Catalunya Música amb l'Albert Galceran: *Els homes clàssics*.

Gràcies!

Orquestra Simfònica Victoria de los Ángeles (OSVA)

Maria Tió *concertino*
Maria del Mar Aldomà *violí*
Albert Barbeta *violí*
Bernat Piqué *violí*
Ariadna Rodríguez *violí*
Sara Ruiz *violí*
Inés Sanchis *violí*
Eduard Sobrado *violí*
Òscar Vilaprinnyó *violí*
Cristina Rodríguez *viola*
Laia Capdevila *viola*
Laia Martí *viola*
Ferran Bardolet *violoncel*
Nicolás Jesús Cobo *violoncel*
Laura Sanz *violoncel*
Iu Boixader *contrabaix*
Esther Piñol *arpa*

Cor de becats de la Fundació Victoria de los Ángeles

Sara Carmona *soprano*
Laia Cladellas *soprano*
Mercedes Gancedo *soprano*
Marta García Cadena *soprano*
Cristina Koch *soprano*
Cecilia Rodríguez *soprano*
Sara Sarroca *soprano*
Montserrat Seró *soprano*
Sila Pintó *contralt*
Marc García *tenor*
Eduard Mas *tenor*
Álvaro Soto *tenor*
Miquel Villalba *tenor*
Albert Cabero *tenor*
Andrés Moya *baix*

Textos

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Atribuït al Papa Innocenci VI

Ave verum corpus, natum
de Maria Virgine,
vere passum, immolatum
in cruce pro homine
cuius latus perforatum
fluxit aqua et sanguine:
esto nobis praegustatum
in mortis examine.

Text sagrat de la Bíblia

Laudate Dominum

Laudate Dominum
omes gentes
laudate eum
omes populi
quòniam confirmata est
super nos misericòrdia ejus
et veritas Domini
manet in aeternum!

Cor:

Gloria Patri et Filio
et Spiritu Sancto!
Sicut erat in principio
et nunc et sempre
et in saecula saeculorum
Amen

*Salut, cos veritable,
nascut de la verge Maria;
el mateix que patí i fou immolat
a la Creu, per a salvar els homes.
El seu costat perforat
vessà sang i aigua.
Sigueu de nosaltres tastat,
en les angoixes de la mort.*

Alabeu al Senyor

*Alabeu al senyor
totes les regions
glorifiqueu-lo
tots els pobles
perquè és inviolable
el seu amor per nosaltres
i la fidelitat del Senyor
és per sempre!*

Cor:

*Glòria al Pare i al Fill
i a l'Esperit Sant!
Com era en un principi
i ara i sempre
pels segles dels segles
Amen*

Franz Schubert (1797-1828)

William Shakespeare (1564-1616)

An Sylvia

Was ist Sylvia, saget an,
Daß sie die weite Flur preist?
Schön und zart seh' ich sie nah'n,
Auf Himmels Gunst und Spur weist,
Daß ihr Alles unterthan.

Ist sie schön und gut dazu?
Reiz labt wie milde Kindheit;
Ihrem Aug' eilt Amor zu,
Dort heilt er seine Blindheit,
Und verweilt in guter Ruh.

Darum Sylvia, tön', o Sang,
Der holden Sylvia Ehren;
Jeden Reiz besiegt sie lang,
Den Erde kann gewähren:
Kränze ihr und Saitenklang!

Franz Adolf Friedrich von Schober (1796-1882)

An die Musik

Du holde Kunst, in wie viel grauen Stunden,
Wo mich des Lebens wilder Kreis umstrickt,
Hast du mein Herz zu warmer Lieb entzunden,
Hast mich in eine beßre Welt entrückt.

Oft hat ein Seufzer, deiner Harf entflossen,
Ein süßer, heiliger Akkord von dir,
Den Himmel beßrer Zeiten mir erschlossen,
Du holde Kunst, ich danke dir dafür.

A Sílvia

*Qui és Sílvia, digueu-me,
a la qual lloa tota la terra?
La veig acostar-se bella i delicada,
sap que per la gràcia del cel
tot li és sotmès.*

*A més de bella, ¿és bona?
El seu encís refresca com la tendra infància;
Amor s'apressa cap als seus ulls,
en ells cura sa ceguesa,
i hi resta en dolç repòs.*

*Així, doncs, cantem a Sílvia,
honorem l'encantadora Sílvia;
qualsevol gràcia que la terra pugui oferir,
la té en abundància.
Coroneu-la i que soni la música!*

A la Música

*Oh tu, Art encisador, en quantes hores tristes,
en les que m'ha embolcat el cruel cicle de la vida,
tu has abrandat el meu cor en un amor més càlid,
m'has transportat a un món millor!*

*Sovint un sospir, eixit de la teva arpa,
un dolç, sagrat acord teu,
m'ha obert el cel de millors temps,
Oh preciós Art, jo et dono les gràcies!*

Reynaldo Hahn (1874-1947)

Théophile de Viau (1590-1626)

À Chloris

S'il est vrai, Chloris, que tu m'aimes,
Mais j'entends, que tu m'aimes bien,
Je ne crois point que les rois mêmes
Aient un bonheur pareil au mien.

Que la mort serait importune
De venir changer ma fortune
A la félicité des cieux!

Tout ce qu'on dit de l'ambrosie
Ne touche point ma fantaisie
Au prix des grâces de tes yeux.

Théodore Faullin de Banville (1823-1891)

L'énamourée

Ils se disent, ma colombe,
Que tu rêves, morte encore,
Sous la pierre d'une tombe :
Mais pour l'âme qui t'adore,
Tu t'éveilles ranimée,
Ô pensive bien-aimée !

Par les blanches nuits d'étoiles,
Dans la brise qui murmure,
Je caresse tes longs voiles,
Ta mouvante chevelure,
Et tes ailes demi-closes
Qui voltigent sur les roses !

Ô délices ! je respire
Tes divines tresses blondes !
Ta voix pure, cette lyre,
Suit la vague sur les ondes,
Et, suave, les effleure,
Comme un cygne qui se pleure !

A Chloris

*Si és cert, Chloris, que m'estimes,
i tinc entès que m'estimes molt,
no crec que ni els mateixos reis
tinguin una felicitat com la meva.*

*Que mort seria inoportuna
per venir a canviar la meva fortuna
a la felicitat del cel!*

*Tot el que es diu de l'ambrosia
no toca la meva fantasia
al preu de les gràcies dels teus ulls.*

L' enamorada

*Em diuem, coloma meva,
que somies, encara morta,
sota la pedra d'una tomba:
però per a l'ànima que t'adora,
et despertes revifada,
Oh pensativa estimada!*

*Per les blanques nits d'estrelles,
en la brisa xiuxiuejant,
acaricio els teus llargs vels,
els teus cabells en moviment,
i les teves ales a mig tancar
que revoltgen sobre les roses!*

*Oh delícies! Jo respiro
les teves divines trenes rosses!
La teva veu pura, aquesta lira,
segueix les onades sobre l'aigua,
i, dolçament, els toca,
com un cigne que plora!*

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809-1847)

Heinrich Heine (1797-1856)

Auf Flügeln des Gesanges

Auf Flügeln des Gesanges,
Herzliebchen, trag ich dich fort,
Fort nach den Fluren des Ganges,
Dort weiß ich den schönsten Ort.

Dort liegt ein rotblühender Garten
Im stillen Mondenschein,
Die Lotosblumen erwarten
Ihr trautes Schwesterlein.

Die Veilchen kichern und kosen,
Und schau'n nach den Sternen empor,
Heimlich erzählen die Rosen
Sich duftende Märchen ins Ohr.

Es hüpfen herbei und lauschen
Die frommen, klugen Gazellen,
Und in der Ferne rauschen
Des heiligen Stromes Well'n.

Dort wollen wir niedersinken
Unter dem Palmenbaum,
Und Liebe und Ruhe trinken,
Und träumen seligen Traum.

Sobre les ales del cant

*Sobre les ales del cant,
estimada del meu cor, et portaré
lluny, vers les prades del Ganges,
allà conec el més bell dels indrets.*

*Allà hi ha un jardí amb flors vermelles
a la tranquil·la llum de la lluna,
les flors de lotus hi esperen
la seva petita germana.*

*Les violetes riuen i s'acaronen,
i esguarden cap dalt les estrelles,
secretament, a cau d'orella, les roses
s'expliquen contes perfumats.*

*Ençà, salten i escolten
les gentils, llestes gaseles,
i a la llunyania remoregen
les ones del riu sagrat.*

*Allà ens ajaurem
sota les palmeres,
i beurem l'amor i la pau
i tindrem somnis de benaurança.*

Antonín Dvořák (1841-1904)

Adolf Heyduk (1835-1923)

Als die alte Mutter

Als die alte Mutter mich noch lehrte singen,
sonderbar, daß Tränen ihr am Auge hingen.

Jetzt die braunen Wangen netzen mir die Zähnen,
wenn ich will die Kinder Sang und Spielen lehren!

Quan la meva vella mare

*Quan la meva vella mare encara m'ensenyava a cantar,
era estrany que tingués llàgrimes als ulls.*

*Ara, les llàgrimes m'humitegen les galtes brunes,
quan vull ensenyar els infants a cantar i fer-les sonar!*

Richard Strauss (1864-1949)

John Henry Mackay (1864-1933)

Morgen!

Und morgen wird die Sonne wieder scheinen,
Und auf dem Wege, den ich gehen werde,
Wird uns, die Glücklichen, sie wieder einen
Inmitten dieser sonne-athmenden Erde.

Und zu dem Strand, dem weiten, wogenblauen,
Werden wir still und langsam niedersteigen,
Stumm werden wir uns in die Augen schauen,
Und auf uns sinkt des Glückes stummes Schweigen.

Demà!

*I demà tornarà a brillar el sol
i al camí pel que aniré
ens reunirà, a nosaltres els benaurats, de nou,
al bell mig d'aquesta terra que alena la llum del sol.*

*I a la vasta platja, amb les blaves onades,
baixarem lentament i en silenci,
ens mirarem als ulls sense dir res
i el mut silenci de la benaurança davallarà
damunt nostre.*

Edvard Grieg (1843-1901)

Franz Friedrich von Holstein (1826-1878)

Ich liebe dich

Du mein Gedanke, du mein Sein und Werden!
De meines Herzens erste Seligkeit!
Ich liebe dich wie nichts auf dieser Erden,
Ich liebe dich in Zeit und Ewigkeit!

Ich denke dein, kann stets nur deiner denken,
Nur deinem Glück ist dieses Herz geweiht;
Wie Gott auch mag des Lebens Schicksal lenken,
Ich liebe dich in Zeit und Ewigkeit.

T'estimo

*Tu, el meu pensament, tu, el meu ésser i el meu destí!
Tu, primera delícia del meu cor!
T'estimo més que res en aquesta terra,
t'estimo, ara i en l'eternitat!*

*Penso en tu, només puc pensar en tu,
només a la teva felicitat es consagra aquest cor;
sigui quin sigui el destí que Déu depari a la meva vida,
t'estimo, ara i en l'eternitat!*

Giacomo Puccini (1858-1924)

Coro a bocca chiusa

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Lorenzo Da Ponte (1749-1838)

Porgi, amor

Porgi, amor, qualche ristoro
al mio duolo, a' miei sospir.
O mi rendi il mio tesoro,
o mi lascia almen morir.

Canzonetta sull'aria

Canzonetta sull'aria!
Sull'aria...
Che soave zeffiretto
questa sera spirerà!
Zeffiretto...
Questa sera spirerà...
Questa sera spirerà!
Sotto I pini del boschetto!
Sotto I pini?
Sotto I pini del boschetto
Sotto I pini... del boschetto...
Ei già il resto capirà
Certo, certo il capirà...
Certo, certo il capirà...

Porta'm, amor

*Porta'm, amor, una mica de descans
al meu dolor, als meus sospirs.
O em tornes el meu estimat,
o almenys deixa'm morir.*

Cançoneta sobre l'aire

*Cançoneta sobre l'aire!
A l'aire...
Quin suau zèfir
aquesta nit expirarà!
Zèfir...
Aquesta nit expirarà...
Aquesta nit expirarà!
Sota els pins del bosquet!
Sota els pins?
Sota els pins del bosquet...
Sota els pins... del bosquet...
I la resta ja ho entendreà.
I tant, i tant, que ho entendreà...
I tant, i tant, que ho entendreà...*

Manuel García Morante (1937)

Cançó tradicional catalana

El rossinyol

Rossinyol que vas a França, rossinyol,
encomana'm a la mare, rossinyol,
d'un bell boscatge rossinyol,
d'un vol.

Encomana'm a la mare, rossinyol
a mon pare no pas gaire, rossinyol,
d'un bell boscatge rossinyol,
d'un vol.

I a mon pare no pas gaire, rossinyol
perquè m'ha mal maridada, rossinyol,
d'un bell boscatge rossinyol,
d'un vol.

Cançó tradicional catalana

La dama d'Aragó

A Aragó hi ha una dama
que és bonica com el sol
té la cabellera rossa
li arriba fins als talons.

Ai amorosa Anna Maria
robadora de l'amor.
Ai de l'amor...

Sa mare la pentinava
amb una pinteta d'or.
Sa germana els hi travava
els cabells de dos en dos.

Ai amorosa Anna Maria
robadora de l'amor.
Ai de l'amor...

Cada cabell una perla,
Cada perla un anell d'or.
Cada anell d'or una cinta
que li volta tot el cos.

Ai amorosa Anna Maria
robadora de l'amor.
Ai de l'amor...

Xavier Montsalvatge (1912-2002)

Néstor Luján y Fernández (1922-1995)

Punto de Habanera

La niña criolla pasa
con su miriñaque blanco.
¡Qué blanco!
¡Hola! Crespón de tu espuma;
¡Marineros, contempladla!
Va mojadita de lunas
que le hacen su piel mulata;
Niña no te quejes,
tan solo por esta tarde.
Quisiera mandar al agua
que no se escape de pronto
de la cárcel de tu falda.
Tu cuerpo encierra esta tarde
rumor de abrirse de dalia.

Niña no te quejes,
tu cuerpo de fruta está
dormido en fresco brocado.
Tu cintura vibra fina
con la nobleza de un látigo,
toda tu piel huele alegre
a limonar y naranjo.
Los marineros te miran
y se te quedan mirando.
La niña criolla pasa
con su miriñaque blanco.
¡Qué blanco!

Gioachino Rossini (1792-1868)

Duetto buffo di due gati

Miau!

Charles Gounod (1818-1893)

Jules Barbier (1825-1901) & Michel Carré (182 -1872)

Ah! Je ris

Ah! Je ris de me voir
si belle en ce miroir,
Ah! Je ris de me voir
si belle en ce miroir!
Est-ce toi, Marguerite, est-ce toi?
Réponds-moi, réponds-moi,
Réponds, réponds, réponds vite!
Non! Non! ce nest plus toi!
Non... non, ce nest plus ton visage,
C'est la fille d'un roi,
Ce n'est plus toi,
C'est la fille d'un roi
Qu'on salut au passage!
Ah, s'il était ici!
S'il me voyait ainsi!
Comme une demoiselle
Il me trouverait belle, Ah!

Achevons la métamorphose,
Il me tarde encor d'essayer!

Le bracelet it le collier!
Dieu! C'est comme une main,
Qui sur mon bras se pose! Ah! ah!

Ah! je ris de me voir si belle dans ce miroir!

Ah! Jo ric

Ah! Ric de veure'm
tan bonica en aquest mirall,
Ah! Ric de veure'm
tan bonica en aquest mirall!
Ets tu, Marguerite, ets tu?
Respon-me, respon-me,
respon, respon, respon ràpidament!
No! No! Ja no ets tu!
No... no, ja no és la teva cara,
és la filla d'un rei,
Ja no ets tu,
és la filla d'un rei
a qui es saluda en passar!
Ah, si ell fos aquí!
Si em veiés així!
Com una dama
em trobaria bonica, ah!

Completem la metamorfosi,
no puc esperar per intentar-ho!

La polsera i el collaret!
Déu! És com una mà,
que s'asseu al meu braç! Ah! ah!

Ah! Ric veure'm tan bonica en aquest mirall!

Traduccions: Albert Ferrer Flamarich

Celebrem junts el Centenari!

Gràcies per fer-ho possible!

La Fundació Victoria de los Ángeles és possible gràcies a les aportacions de particulars i empreses que fan que el llegat vital i artístic de la soprano segueixin vius, servint com a motor per a futures generacions d'artistes, i fent possibles projectes artístics com el LIFE Victoria. Si vostè vol informar-se de com participar en la preservació d'aquest llegat i donar continuïtat a l'activitat de la Fundació, col·laborant com a empresa o fent-se Amic, pot contactar-nos a: mecenazgo@victoriadelosangeles.org o trucant al 93 742 21 68

INSTITUCIONS COL·LABORADORES

INTERNATIONAL PARTNERS

EL LIFE FORMA PART

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

PATROCINADOR PRINCIPAL DE LA FUNDACIÓ

SEU OFICIAL DEL FESTIVAL

PATROCINADORS MECENES

MITJANS DE COMUNICACIÓ COL·LABORADORS

ASSESSORAMENT LEGAL

SEU OFICIAL DE LA FUNDACIÓ

ORGANITZA

AMB EL SUPORT DE

HOTELS DEL FESTIVAL

Du holde Kunst, ich danke dir dafür!
Oh preciós Art, jo et dono les gràcies!

An die Musik / A la Música
Franz Schubert / Franz von Schober

Gràcies!

ÀNGELS

Rosa Cullell
Isabel Escudé
Inma Farran
Amalia Repetto
M. Francisca Graells de Reynoso
Mima Torelló
Joaquim Uriach

AMICS MECENES

Gonzalo Bruno Quijano
Enrique Cucurella
Francisco Gaudier
Enric Girona i Lídia Arcos
Pere Grau i Ma Carmen Pous
Elvira Madroñero
Carmen Marsà
Fernando Sans Rivière

i tres amics mecenes anònims més

M. Francisca Graells de Reynoso,
*presidenta dels Amics de la Fundació
Victoria de los Ángeles*

AMICS

Gabriel Almirante
Miquel Álvarez
Pere Armadàs
Ingrid Busquets Figuerola
María José Cañellas
Joana Català
Douglas Friedlander & David Sykes
Albert Garriga i Francesco Camillo
Sira Hernández
Ernest Emili Marcos
Beatriz Martí Andreu
Juan Eusebio Pujol
Francisco Querol
Lluís Reverter
Núria Sancho
Josep Ramon Tarragó
Antoni Tobella i Marta Manté
Alicia Torra de Larrocha
Albert Torras
Ana Torredemer
Carme Verdiell
Núria Viladot

Amb la seva vinculació individual i personal a la Fundació Victoria de los Ángeles, els Amics fan possible l'activitat de la mateixa i donen suport a la formació i al talent jove. Les donacions individuals compten amb una desgravació del 80% en les primers 150 euros i un 35% en la resta.

En cas de voler esdevenir Amic pot contactar-nos a:
mecenazgo@victoriadelosangeles.org o trucant al 93 742 21 68

FUNDACIÓ VICTORIA DE LOS ÁNGELES

La missió de la Fundació Victoria de los Ángeles és conservar i difondre el seu llegat, per tal que el testimoni vital i artístic de la persona i la cantant segueixin vius. I també formar a futures generacions de músics, seguint l'exemple de l'artista

PATRONAT

Helena Mora Gutiérrez, *presidenta*
Joan Morera Conde, *vicepresident*

Vocals

Salvador Alemany i Mas
Rosa Bassedas i Olivari
Jorge Binaghi Fasce
Josep Borràs i Roca
Marc Busquets i Figuerola
Josep Caminal i Badia
Manuel Capdevila i Font
Mariona Carulla i Font
Rosa Cullerell i Muniesa
Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC)
Josep Maria Escrivano i Casaldàliga
Núria Fitó i Bacardit
Manuel García Morante
Enric Girona i Frisach
M. Francisca Graells de Reynoso
Gran Teatre del Liceu
Miguel Lerín Vilardell
Manuel Morera Conde
Jordi Morera Conde
Palau de la Música Catalana
Jaume Radigales i Babí
Àlex Robles i Fitó
Joaquim Uriach i Torelló
Jordi Vázquez Acosta
María Wakonigg Figueras
Joaquim Badia i Armengol, *secretari*
M. Francisca Graells de Reynoso, *presidenta dels Amics de la Fundació Victoria de los Ángeles*

Consell de mecenatge

Salvador Alemany i Mas
Rosa Cullerell i Muniesa
Enric Girona i Frisach
Joaquim Uriach i Torelló
Joaquim Badia i Armengol, *secretari*

PATRONAT ARTÍSTIC HONORÍFIC

Celso Albelo
Carlos Álvarez
María Bayo
Teresa Berganza †
Josep Bros
Àngel Corella
Joyce DiDonato
Rubén Fernández Aguirre
Renée Fleming
María Gallego
Nancy Fabiola Herrera
Alicia de Larrocha †
Ofelia Sala
Irène Theorin
Frederica von Stade

EQUIP

Director Artístic
Marc Busquets

Directora de Producció
Kati Medina

Responsable de Protocol
i Relacions Públiques
Rosa Bassedas

Assessorament legal
Badia Advocats

Equip tècnic
Sclat, *il·luminació*
Jordi Vázquez, *regidor*
Xavi Elias, *regidor*

Fotografia
Elisenda Canals

Disseny
Tresa Calbó

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

FUNDACIÓ Victoria
de los Angeles

